

TÕNU KILGAS: 20-aastane pole veel õige isa, vaid alles poisike

<http://www.pealinn.ee/uudised/tonu-kilgas-20-aastane-pole-veel-oige-isa-vaid-alles-foisike-n151830>

Ivo Karlep, 07. september 2015

"Kõige tähtsamad siin ilmas on ikkagi lapsed ja alati peab vaatama, et nemad ei kannataks," kinnitab laulev näitleja Tõnu Kilgas Pealinnale antud intervjuus. "Isegi kui enam ei elata oma partneriga koos, ei tohi ühist last jätta. Lapsi peab armastama elu lõpuni, ükskõik kus me ise ka poleks."

Äsja 61-aastaseks saanud näitleja Tõnu Kilgas pani suvel Nõmme ja Mustamäe turul lauludega ka endast paarkümmend aastat nooremate naiste silma särama. Ühtviisi usutavalt kõlasid tema esitatud Raimond Valgre tõlgendused ja tuntud operetiviisid. Mees võttis asja tõsiselt ja keegi kahelnud, et "ilma naisteta on kurb maailm".

"Kui oled pikalt suvepuhkuselt tulnud ja pole kaua laulnud, peab alguses natuke ettevaatlik ka olema," ütles Kilgas ja lisas kohe, et vaatamata sellele tuleb hing ikka laulu sisse panna.

Kas teie suvepuhkus möödus kosutavalt?

Jah, möödus küll. Sel suvel ütlesin mitmest tööst ära. Vaatasin, et tulen rahaga välja, ja mõtlesin, et parem puhkan. Ühe pakutud lavastuse materjal oli pehmelt öeldes liiga kehv ka. Niisiis olin rohkem oma laste ja sõpradega koos ja see laadis mind väga hästi. Nüüd olen valmis jälle lavale astuma.

Kui suur oli teie hirm praeguse 60+ vanuse ees?

Mingit hirmu mul küll ei ole. Pigem ootan tööd, mis oleks haarav ja kaasakiskuv. Unistan sellisest raskest rollist, mis arendaks, ja tükist, millel oleks hea lavastaja. Kõik ei pea ju olema lihtne ja sisse töötatud. Võiks ka mõni suurem ja raskem roll tulla.

Näete laval välja vähemalt paarkümmend aastat noorem kui passis kirjas. Milles teie nooruse saladus siis seisneb?

See oleneb minu meelest sellest, kuidas asju võtta ja missugune hing sul sees on. Mina polegi hingelt palju üle kahekümne saanud – nii kaksikümmend pluss kogu aeg. Mul on noore mehe hing, ja ilmselt see hoiab lisaks muusikale, mille sees olen. Ja loomulikult peab enda eest hoolt kandma. Käin joogatrennis, ujumas ja jõusaalis. Sellises eas toetavad muidugi ka lapsed ja sõbrad.

Kuna tundute nii noor, siis küsiks, et kuidas teil armastusega läheb.

Seda armastust otsime me kõik terve elu. Kogu aeg tegelemegi armastuse ja õnne otsimisega. Eks neid armastusi on mul olnud, kuigi olen aastate jooksul aru saanud, et need on ka mööduvad nähtused. Töö on ikka olnud mulle väga tähtis, aga kui sind üldse kodus pole ja käid välisreisidel ka, siis kooselust midagi välja ei tule. Kõige rohkem kannatavad selle all muidugi lapsed. Aga kui mõelda perekonnale, siis vägisi kooselu hoida pole ju ka mõtet.

Endise elukaaslase Katriniga on suhted siiski väga head, meil on vastastikune austus ja lugupidamine.

Praegu läheb mul armastuses kenasti ja võib-olla see aitab ka end noorena hoida. Natuke üle kolmekümnene kaasa annab hea kaaslase ja sõbrana toonuse, ja see on kõige tähtsam. Õnne on mul elus palju olnud ja ilmselt siis tuleb seda veelgi.

Kas siis iga kooselu ei peagi kramplikult hoidma?

Klassikaline abielus olemine on väga tore, sest lastel on parem, kui neil on mõlemad vanemad. Aga end ammendanud kooselu ei vääri kunstlikku püstihooldmist. Kui perekonnas tekivad tülid, ollakse hambad ristis koos, karjutakse teineteise peale ja kestavad lõputud tülid, siis on see ju lastele veel hullem. Paremini on selle asemel teha mingi kokkulepe, kasvatada koos lapsed suureks ja samal ajal ise oma eluga edasi minna. Kõige tähtsamad siin ilmas on ikkagi lapsed, alati peab vaatama, et nemad ei kannataks. Ei loe, et ei elata oma partneriga koos – last ei tohi jätta. Lapsi peab armastama elu lõpuni, ükskõik kus me ise ka poleks.

Maailm on tänapäeval lahti ja vabadust palju. Nõukaajal oli ju kõik kinni ja kui kooli lõpetasid, tundus abielu üks toredamaid asju. Ma oli kahekümneaastane, kui Hedvig sündis. Mis isa see kahekümneaastane on? See pole kellegi isa, alles poisikene!

Praegused noored, kes tahavad karjääri teha ja ise hakkama saada, on küllalt egoistlikud, ei suuda üldse koos elada ja nii nad ei abiellugi. Ma vaatan oma tütarde pealt, et nende suhted ei kesta rohkem kui mõne aasta. Võib-olla on hea, et nad kohe ei abiellu.

Kui palju teid häirib, et meedia on teie eraelu ja naisi eriti põhjalikult lahanud?

Ega ma kõiki neid artikleid eriti lugenud pole, ja mind see ei häiri ka. Sageli avaldatakse väljamõeldut ja sildi külge kleepimist tuleb ikka ka ette. Meedia arvates olen ma olnud eluvend, näitleja ka elus, napsimees – hirmus inimene ühesõnaga. Aga tuleb välja, et olen ikkagi nelja lapse isa ja püüan olla hoolitsev vanaisa.

Kuidas teie lastel ja lastelastel läheb ja kas nemad ka musitseerivad?

Hästi läheb. Mul on neli toredat tüdruku, kes on kõik vahvad, hoolivad ja toetavad mind igas asjas. Me saame väga hästi läbi ja räägime peaaegu kõigest. Tütar Susan õpib Inglismaal arstiteaduskonnas kolmandal kursusel. Ellen töötab Delfis äri poole peal. Ta tahab ikka laulda ka, jõulude ajal käime koos vanadekodudes, kus teeme ilusaid jõululaule lauldes heategevust. Nii et võib öelda, et kuigi muusika ei anna Ellenile igapäevast leiba, tegeleb ta ikka omal kombel sellega.

Lapselapsed tegelevad ka muusikaga.

Kas on asju, mida te lastega täiesti erinevalt mõistate?

Ei oska öelda. Hedvigiga oli alguses see probleem, et ta ei mõistnud üldse minu elu. Aga nüüd on elu teda õpetanud ja ta on hakanud aru saama. Kui ta ise on kõik need asjad läbi elanud, siis teab, mida artisti elu tähendab. Selline on esineja elu, et sa lähed kodunt ära ja vaatad, kuidas saaksid end teostada ja arendada, aga pidevad argimured pidurdavad seda kõike. Kui armastad teatrit ja muusikat, tuleb mingis asjas lõivu maksta. Ma arvan, et nüüd on mu lapsed sellest aru saanud.

Kas tunnete ka natuke hingesugulust Ahvenaga "Õnne 13" seriaalis, mille järgi rahvas teid vast kõige rohkem tunneb?

Ei, absoluutselt mitte. Harry Ahven on minu jaoks algusest peale ikka päris vastuvõtmatu, natuke sassis tegelaskuju. Eks tema puhul on vinti natuke üle keeratud ka, mõeldud välja igasugused asjad ja talle külge poogitud. Aga mängida teda võib. Mõtleks, 22 hooaega on teda tehtud. Aeg lendab.

Võtsite end aastate eest Estonia palgalt lahti. Kas vabakutselise elu on parem ?

Vabakutselisel on parem sel juhul, kui sa oled nii hea näitleja, et sind kutsutakse kogu aeg lavale. Eks kõik need paiksed näitlejad, kes saavad kindlat palka, ihkavad ju ka teistes lavastustes ja teiste partneritega kaasa lüüa, sellepärast nad suvel nii kangesti tuuritavadki. Estoniaga oli nii, et mul oli väga palju tööd ja samal ajal oli ka palju kutseid välismaale. USA-s käisime näiteks 14 korda, seal oli kuu aega pea iga päev kontsert. Ka Inglismaa sai niimoodi läbi sõidetud, ja varieteega käisime Saksamaal, Hollandis ja Taanis. Kui oled niimoodi mitu korda kuu aega järjest ära, siis koosseisuline olla ei saa. Estonias on muidugi kaks koosseisu, aga lõpmatult ei lasta ka ära olla. Sellepärast võtsin enda lahti ja pole seni kahetsenud. Ikka pakutakse ju rolle.

Olen juba kümme aastat vabakutseline. Teen oma etenduse ära, olen vaba mees ja igasugused kohapealsed intriigid mind ei koorma.

Kui suur tööpõld teid sel sügisel ootab?

Estonias algas hooaeg sel aastal juba augusti lõpus, ja hästi palju on just operette. Kuna publikule ollakse operettidega võlgu, on piletit väga raske saada. Põhiliselt mängitakse augusti lõpul ja septembri algul "Tsirkusprintsessi" ja "Savoy balli", kus ka mina kaasa teen. Nüüd tuleb hakata end tõsiselt vormi ajama. Selleks lähen jõusaali ja ujuma. Ma olen suvel ka jõusaalist läbi käinud, aga nüüd algab regulaarne treening ja lauluharjutused.

Kilgas mängis Lottest tuntud jänes Adalberti lastelastele mõeldes

"Lasteetendus peab lastele meeldima – kui ta ütleb, et vanaisa, sa olid jube äge, siis on kõik korras," lausus Tõnu Kilgas.

"Jumal tänatud! See Lotte asjandus läkski juba natuke liiale!" ütles Kilgas selle kohta, et ta ei pea Vanemuise Lotte-etenduses enam jänes Adalberti mängima. "Kuigi võtsin selle rolli omal ajal vastu paljuski lapselastele mõeldes. Kui sa teed lasteetendust, siis ikka mõtled kogu aeg, et neile meeldiks. Lapselaste peal saab seda hästi kontrollida. Kui ta ütleb, et vanaisa, sa olid jube äge, siis on kõik korras."

Praegu Kilgas üheski lasteetenduses kaasa ei tee, küll aga on helindanud palju Disney multifilme. "Seal on mul olnud päris suured rollid ja see töö mulle väga meeldib," mainis Kilgas. "Kui lapsed minu hääle multikas ära tunnevad, on see ka suur asi. Muide, praegu ongi Disney kompaniis kinnitamisel minu hääle uuele multifilmile "Kung-fu pandad", ühe panda eestikeelne hääle on siis minu oma."